UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante G

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

I ante G

Idioma.atis.proprietas ſermonis vt ſunt quinqꝫ idiomata.i. dialectici grecorum.

Idiotes ſiue idiota indoctus ⁊ litteratus quo vocabulo. Cic.in piſonem ⁊ alij frequenter vtuntur. Dicit̃ ēt inutilis q̃ſi ſi tãtūmodo ⁊ non plurib⁹ vtilis priuatus plebeius. Lucil. Quid ni ⁊ tu idem illiteratum me atqꝫ idiotam diceres.

Idolum.pe.pro.dicitur ſimulachrum. Nam apud grecos ſcribitur ειδολοи. Nam ειδος forma dicitur.

Idolium diminutiuum eſt.

Idolatra vl' idolatres ſeu idololatra vl' idololatres Idoloꝝ cultor. Idolatria ſeu Idololatria ſimulacroꝝ cultura. Nã λατρευω a quo latria deducit̃ apõ nos colo ĩterp̃tat̃. Eſt.n. cõpoſita dictio ex idolo ⁊ latria cultura. Hier.ↄ̃ Io. Nec mirū ſi oẽ qõ in marcello vendit̃ apl's emi iubeat ⁊ comedi cū idolatris ⁊ adhuc in tẽplis idoloꝝ q̃ſi idolothyta veſcentib⁹ ꝑ ſūma abſtinẽtia fuerit cibi tantū abſtinere gentilium.

Idolothytum penultima ꝓducta.dici poteſt ĩmolatum idolo vt eſt apud apoſtolum. Nõne conſcientia eius cum ſit infirma ędificabitur ad comedendum idolothyta.

Idolothyſia cum accentu in pe.ĩmolatio quę ſit idolis.

Idothea nomen proprium filię pręti argiuorum regis.

Idomeneus Deucalionis filius cretenſium rex qui contra Troianos ſtrenue dimicauit: ⁊ petiliam vrbeꝫ ſuper Salentinuꝫ montem calabrie condidit.

Idoneus.a.um.qõ eſt ad oĩa aptum tam mala q̃ꝫ bona. Ter.in an. Adeon videmur vobis idonei in quibus illudatis.

Idas idẽ nomẽ ꝓpriū mariti marpiſſę: q̃ oĩuꝫ formoſiſſim⁹ fuit.

Idumęa cū diph.regio ſyrię q̃ teſte Ply.lib.v.a meridię arabiã hꝫ: a ſeptẽtrione phęniciã. In qua eſt vrbs Idume pe.pro.finitima phęnicię palmis abundans. Luca.lib.iij. Ꝺazaqꝫ ⁊ arbuſto palmaꝝ diues idumę. Inde ſit idumęus a.um. Uirg. lib.iij.geor. Primus idumęas referam tibi mantua palmas. Hier.ad Darda. Idumeos quoqꝫ a meridiana plaga vix viginti quinqꝫ ab Hieroſolyma milibus ſeparatos.

Idus.fę.gñis ⁊ tm̃ plr' dici põt diuiſio.vñ ꝓprie exiſtimant̃ dies q̃ diuidūt mẽſem: Diuidūt enĩ mẽſes p̃cipue nonas a calẽdis. Iduare ſiquidẽ etruſca lingua diuidere eſt. Sūt ẽt q̃ dicant Idus q̃ſi vidus u lr'a detracta ꝙ tūc plena luna videat̃ Alij απο του ειδους hoc eſt a ſpẽ deducūt ꝙ ea die luna pleniſſimã ſpẽm oſtẽdat. Alij ab ioue q̃ſi iduli quoniã apud tuſcos oĩbus idibus ioui ĩmolabatur a flumine.

I ante E

Iebus ciuitas metropolis q̃ poſtea Salẽ tertio hieroſolyma ⁊ nunc helia dr̃. A iebus dicti ſunt iebuſei: de quibus Hier.ad Darda. ſcribit ꝙ a iudęis expelli nequiuerint ſed remanſerint cū eis in ſcandalū exemplūqꝫ vicinorū: intm̃ vt vbi templum conditum eſt: areę ornę fuerunt iebuſei.

Iecur iecoris ⁊ iecinoris: q̃ genitiuus vt inq̃t Priſ. videt̃ a noĩatiuo iecinus qõ nõ eſt ĩ vſu. Ply. Sex victimaꝝ iecinora replicata ĩtrinſecus reperta ſūt. Dr̃ ⁊ iecinus eris: ſicut munus eris. Et ſig̃t hepar. vñ ⁊ fibras iecinerū dicimus ĩ hoc irę ⁊ ĩſanię cãꝫ eẽ volūt ſic pauoris in corde: ĩ ſplene letitię. Iecur cõnectit̃ cordi ꝑ venas q̃ ſanguinis alimẽta iecinori p̃ſtant. Et hęc eadẽ ab ipſo iecore diſtribuunt̃ in venas vñ colorẽ accipit. Habet enĩ iecur ſanguinis ↄcreti colorẽ ⁊ in eo amoris eſt ſedes vt tradūt ſapiẽtes: diuiditurqꝫ in q̃ttuor fibras.

Iecuſculū di.paruū iecur. Ply. Muriuꝫ iecuſculis fibrę ad numerū lunę dierum ĩmenſe congruere dicuntur.

Ientaculū cibus qui an̄ prandiū ſumit̃: q̃ prãdiolū ſeu prãdiculum ⁊ vulgo collatio dicit̃. Sue.in vite. Epulas triſariã ſemper ĩterdū q̃driſariã diſpertiebat in ientacula ⁊ prandia ⁊ cęnas comeſſatiões q̃ꝫ. Mar. Surgite iam vendit pueri ientacula piſtor. Criſtatęqꝫ ſonant vndiqꝫ lucis aues.

Iento as.aliquid ante prandium guſto. Uar.in mar. vt eant ac remp.adminiſtrent quod populi ientent afra. Dum ex eo domum ientare nulla inuitat.

Ieſſen oppidum Heroum vocant quo ioſeph in occurſum patris iacob in ęgyptum proceſſit.

Ieiunium tempus: quo a cibis abſtinemus: ieiuno a cibis abſtineo. ieiunus qui a cibis abſtinet.

Ieiunū pe.ꝑ.ĩteſtinū ſic dcm̃ q꜡ nūq̃ꝫ qõ accipit ↄtinet: ſꝫ ꝓtinus ad ĩferiora trãſmittit. Hoc maiores nr̃i hirã ⁊ ꝑ diminutionẽ hillam dixerūt vt inq̃t Feſtus ⁊ hillum neutro genere.

I ante G

Igit̃ collectiua vl' rõnalis ↄiūctio ẽ. Colligit enĩ ſupradicta illatiõe h' ẽ rõne ↄfirmat. Ci.ꝑ Liga. Hẽs igit̃ tubero qõ accuſatori maxie optãdū ↄfitẽtis reum. Dr̃ ⁊ illatiua: ꝙ p̃poſitis alijs ĩformat̃: ponit̃ ĩterdū ꝑ deĩde ſiue poſtea. Ter.ĩ Eu. q̃d igit̃ faciã: Plau.in am. Si aliter erūt aĩati neqꝫ dꝫ petãt ſeſe igitur ſūma vi: armiſqꝫ oppidū eorū oppugnaturos.

Ignis a gignẽdo.i.naſcẽdo dr̃ ꝙ in eo nihil naſcat̃: ⁊ oẽ qõ naſcit̃ eū amittit ⁊ frigeſcit: vel ꝙ ſeipm̃ pariat ⁊ ꝑuis ſcintillis creſcat ĩ ĩmẽſuꝫ. Sumit̃ qñqꝫ ꝑ meretrice vl' q꜡ amator vrit̃ Uir. At mihi ſeſe offert vltro me⁹ ignis amynthas. vl' q꜡ meretrix auida ẽ vt ignis alim̃toꝝ. Hĩc igne⁹ a.uꝫ. vt calor igne⁹

Ignis ſacer morb⁹ ẽ a Ply. dict⁹ q̃ a Dioſcoride vocat̃ Eryſipelas. Sūt ⁊ morbi q̃dã Eryſipe latodes vocati quotiẽs accẽſio ĩterna cū dolore vehementi circū viſcera ꝑcipit̃. Sꝫ cū in cerebrū ſubit id malū refrigerant̃ ⁊ ĩpaleſcūt ora. Eryſipelas ⁊ ĩ vulnerib⁹ quoqꝫ dr̃ cū ſuꝑ ĩflãmatõeꝫ rubor vlcus ambit iſqꝫ cū dolore ꝓcedit: vt ait celſus. Idẽ auctor ignẽ ſacrū ab Eryſipelate diuerſū fac̃ li.v. Ꝺñā ignis ſacri duo reddẽs. Alteꝝ ĩ altitudĩe puſtulis ↄtinuis. Alteꝝ ĩ ſūmę cutis exulceratiõe latū ĩęq̃le. Eryſipelas galeno ꝓp̃e is tumor eſt q̃ ex tenui ſanguĩe ĩterim ⁊ cū bilis parte incẽſo ac feruẽte conſtitit.

Ignio is iui itū. inflãmo. Hier. Eloquiū dñi igniuit eū. vñ ignitus ꝑ candẽte: idem vox hoĩs mulieri ſagitta ignita diaboli. Et apuleius ignitam eſſe martis ſtellam dixit.

Igneo es. A quo igneſco is. ⁊ eſt igneſcere ignẽ fieri: quo Ply. vtitur non ignire.

Igneſacio ignem accendo: ſiue ignitum reddo: a quo ignificus ſator diſcordię.

Ignipotens dictus eſt Ulcanus: ꝙ ignis poteſtateꝫ habeat: habet accentum in antepenultima.

Igniuomus. penultima correpta. ignem vomens. Lact. Altius igni vomum ſolem cęli orbita ducit.

Ignitabulum ignis receptaculum.

Ignarius lapis dicitur ex quo ignis excutitur.

Ignia quadam vaſoꝝ fictiliū vitia quę coquẽdo ↄtrahuntur.

Ignauia ab ignauus ſit ⁊ ẽ ↄ̃ria fortitudini cum qõ rõ aggredi fortiter ſuadet: id nos formido aggredi diſſuadet ⁊ ab audẽdo retinet. Ci.ĩ Lel. vt bonitas maliciã tẽperãtia libidinem ignauiã fortitudo: idẽ ignauiã puſillū ⁊ abiectū aĩuꝫ eẽ oñdit ad Cęliū ſcribẽs. etenĩ ẽ hoc gñe gl'iari ſolitū eẽ familiarem nr̃ꝫ Hortẽſiū ꝙ nūq̃ꝫ bello ciuili ĩterfuiſſet hęc nr̃a laus erit illuſtrior ꝙ illi tribuebat̃ ignauię de nobis id exiſtimari nõ poſſe arbitror. Nec me iſta terrerẽt q̃ mihi a te ad timorẽ fidiſſime atqꝫ amãtiſſime ꝓponunt̃. Quid ãt ſit fortitudo idẽ lib.iiij. ad herẽ. oñdit. iſta nõ ẽ fortitudo inquit ſꝫ temeritas ꝓpea ꝙ fortitudo ↄtẽtio ẽ laboris ⁊ ꝑiculi cū rõne vtilitatis ⁊ cõpẽſatiõe cõmodoꝝ. Temeritas ẽ cū incõſiderata dolorū ꝑpeſſiõe gladiatoria ꝑicl'oꝝ ſuſceptio. Sal. de ignauo ⁊ ignauia ſic ſcribit. Cõpertū ego hẽo milites v̄ba virtutẽ nõ neqꝫ ex ignauo ſtrenuū: nec fortẽ extimo exercitū or̃one ĩperatoris fieri. Et paulopoſt: Scitis ęquideꝫ milites ſocordia atqꝫ ignauia lẽtuli quãtã ipſi nobiſqꝫ cladẽ attulerit. Ex his colligi põt ꝙ gnauus ſit is q̃ ĩduſtri⁹ eſt ⁊ ſtrenu⁹ ſiue fortis. Cui⁹ ↄ̃riū ẽ ignau⁹: q̃ nõ ẽ ĩduſtri⁹.i. q̃ negligit aut formidat ſe exercere ĩ aliq̃ arte ꝑꝑ laborẽ. Uir. Ignauū fucos pec⁹ a p̃ſępibus arcẽt: aut q̃ formidat ꝑiculū aggredi qõ fortis ⁊ ſapiens formidare nõ dꝫ: vt Ci. Hortẽſio dicit tributuꝫ eẽ ignauię ꝙ nūq̃ꝫ bello ciuili ĩterfuiſſet. Differt tñ quãtū ĩtelligo ĩter gnauum ⁊ ĩduſtriū: ꝙ gnau⁹ ꝓp̃e is ſit q̃ ad ſubeūda ꝑicula ac labores tolerãdos ſapiẽs ⁊ fortis ẽ. Induſtrius: q̃ ingenio cū multū valeat vt artifex bonus aliq̃d ſtruere ⁊ negociari non ociari ſtudet. Ci.ꝑ Põpeio ĩter gnauos ⁊ ĩduſtrios diſtare

oñdit dicẽs.ceteris ordib⁹ hoies gnaui ⁊ iduſtrij pti i aſiã negociãt: qb⁹ abñtib⁹ vos ↄſulẽ õbetis: pti eoꝝ i ea puĩcia pecunias magnas collatas hñt. Cõpõit ꝗ ignau⁹ ex i ⁊ gnau⁹ ſiue ex i ⁊ nau| n i g mutata.a nauiſ.n. ⁊ gnau⁹ dr ſꝫ ꝓpe nau⁹. gnau⁹ vo p aſſũptõez g. Dict⁹ nau⁹ celer ⁊ ſtrẽu⁹ a nauiũ celeritate

Ignauit ignaꝝ fecit. Afra. In parte inferiori hic ĩplicabit caput fateor: ſed ſepe ignauit fortem in ſpe expectatio.

Ignoro as.pe.p.neſcio ⁊ ab ignarus fit: qd ab i ⁊ gnarus cõponit: h̃ e neſci⁹. Gnarus vo idẽ e qd ſcius ac pitus. Col.in pfa. Armoꝝ ac militie gnaros. De ignarus. Ter.i Eu. Imprudẽs harũ reꝝ ignaruſꝗ oium. Ci. Neqꝫ eñi tãte difficultatis erã ignarus. Uirg. p ĩmemor poſuit. O ſocij neꝗ ignari ſumus añ maloꝝ. Et alibi p eo qd e alr diſponẽs: aut qſnã ignaruꝫ nris deus appulit oris: Ab ignoro fit ignoratio ⁊ ignorãtia. Sꝫ ignoratio ad actũ ⁊ rẽ ptinet q penit⁹ neſcit: nec ſciri põt niſi pdat: vt Ci.li.iij.of. Quotus eñi qſꝗ repit q ĩpunitate ⁊ ignoratiõe oĩuꝫ ppoſita abſtinere poſſit iniuria. Ignorantia vo ad ĩgenij humani vitiũ ptinere põt qñ qs p ignorãtiaꝫ nõ ſatis ĩtelligi quid faciat vl dicat. Aliqñ ẽt ſine humani ĩgenij vitio eẽ põt ignorãtia: vt ſi qs neſciat ea q ad ſe non attinent Hic tũ haꝝ reꝝ ignorãs erit: ⁊ ignorantia haꝝ reꝝ hẽre dicet ⁊ p ignorãtiã eaꝝ dicet aut faciet ĩterdũ ea q ſi ſciret nõ diceret neꝗ faceret. Quo qdẽ mõ accepiſſe puto. Ci. i Lel. cũ dixit: vt i fabulis q aliquãdiu p ignorãtiã ſtirpis gñis ĩ famulatu fuerunt. Ignorantiã nõ ignoratõez dixiſſe reor magis pp hoĩes q ignorãtes erãt ſtirpis illoꝝ ꝗ pp ĩpm genus ſtirpis qd ignorabat qſi ſi hoĩes id reſciuiſſent nõ illos ĩ famulatu eẽ pmiſiſſent. Hec ãt dria fit: qm̃ ignoro varie ſumit: vt ſi dicam h̃ ignoro: ⁊ cã fit: qꝛ id nõ prodit mihi. Tũc qꝛ hmõi cã nõ ex me puenit: ſꝫ ex re q nõ prodit mihi: recte ignoratio dr Alio mõ hoc ignoro ⁊ cã fit: qꝛ nolo aut nequeo id apphendere ẽt ſi prodat mihi. Aut iõ hoc ignoro ꝙ ad me id non attinet ppea nõ id qro ſcire. tũc hec ignorãtia dicẽda e nõ ignoratio: qm̃ ad hoĩs perſonaꝫ: q id ignorauit hoc magis ptinet ꝗ ad rẽ q ſciri penitus nõ poſſet. vñ Do. Imprudens per ſe. Ignarus p alios. Ita ⁊ nos dicimus. Ignorãs per ſe. Ignarus per alios. Et ignorãtia per ſe: ignoratio per alios.

Ignorabilis: qui non cognoſcitur. Plau. Quis hic eſt qui oculis obuiam ignorabilis obijcitur.

Ignobilis dr gnotus. Uirg.li.vij. Solus ibi ⁊ ſyluis italis ignobilis euũ. Exiget. Aliqñ dr ſtultus: vt ignobile vulgus.

Ignomines. qui laude ⁊ gloria carent qſi inglorij illaudati.

Ignominia noĩs nota. Ci.li.iiij.de repu. Itaꝗ cũ oĩs ea indicatio verſet ĩmmõ in noĩe aĩaduerſio illa ignominia dicta eſt. Cõponit eñi ex i ⁊ nomẽ g ĩterpoſita qſi ↄ nomẽ. Nã nomẽ ⁊ ignominia ↄria ſũt ꝗuis ſit ⁊ bonũ nomẽ ⁊ malũ nomẽ: tñ nomẽ ſimplr p honore ẽt ſumit: vt Ci. ĩdicare vr ſic ſcribẽs Thermo. Oñdi graues te ſuſceptuꝝ inimicitias ſi adoleſcẽs potẽs ⁊ nobilis ignominia affectus eẽt. Et hercle ſine dubio erit ignominia. Habes eñi neminẽ gradu ſuperiorem.

Ignoſco is.gnoui tũ. valde noſco ⁊ diſco. Auget eñi hic in Uar. Uos q in theatrũ voluptatẽ aurib⁹ aucupatũ ↄcurriſtis domo adeſte: ⁊ a me q ferã ignoſcite domũ vt feratis a theatro lras. Aliqñ ignoſcere e veniã dare ⁊ excuſatũ hẽre: vbi in puatiua e qſi nõ agnoſco errorẽ. Ci. ad Ceſa.iiii. Nã ⁊ pteritis ignoſcis ⁊ ↄcedis futura. Lac.li.v.poſuit p nõ cognoſco ⁊ nõ ĩtelligo. Tũ qd legerint ignouerũt. Gel.li.j. Cõtra priaꝫ inqt Ci. arma p amico ſumẽda nõ ſũt: h pfecto nemo ignouit. i. neſciuit. Hꝫ hoc vbũ participia ignotus ⁊ ignotur⁹ Cic. in Cato. Ignoturũ alteri ꝙ ptẽ: alteri ꝙ tutorẽ ſecutus eſſet. Cato li.v.orig. Qd eoꝝ nemo mihi ignoturus eſt. Quidã tñ ↄ regulã a pñti tpe h̃ deriuatũ ptulerũt ignoſcituꝝ. Piſo frugi.li.ij.annal. Quocũꝗ deliqſſet ignoſcituꝝ affirmabat.

Ignotus incognitus. i. qui ignoratur. Interdum ponitur pro inſcio hoc eſt pro eo qui ignorat. Quinti. Ne quis tamen erret ignotus non eſt filij mei nouerca ſed mater. i. ignorans.

I ante H

Iheſus pe. p.e. ſũt ãt tres ſyllabe grece ι ησους. Hebreũ nomẽ eſt qd apud nos. Saluator noſter dr: qd conuenit regibus ⁊ ducibus qui ſalutem ſequentibus ſe pplis darent. vnde legimus in libris moyſi ꝙ Auſes Naue filius cum electus eſſet dux populi cõmutato noĩe de Auſe Iheſus cognominatus eſt: qui adductum de terra egypti pplm ⁊ de erroribus heremi liberatum in terram repromiſſionis induxit.

I ante L

Ilba vel Ilua ĩſula in mari thuſco diſtãs a cõtinenti decẽ millibus paſſuũ. De q Ply. refert hoc eẽ mirũ ꝙ in alijs regionibus effoſſis metallis terre ſunt vacue: apud Ilbã ſublata renaſcunt: ⁊ rurſum de eiſdẽ locis effodiunt. De q Uirg.li.x. inſula inexhauſtis chalybem gñoſa metallis.

Ille cũ emphaſi dicit per eminentiã. Ter. in an. Hic ille eſt. Sic dicimus. Archytas ille terrentinus. Aliqñ ponit ad maiorẽ expſſionẽ. Uirg. Ille ego qui quõdã gracili modulatus auena Carmẽ. Aliqñ ponit p is: vt apud aplm. Nõ qui ſeipſuꝫ cõmẽdat ille pbatus eſt: aliqñ pro aduerbio loci. Uirg. Illi mea triſtia fata. Degenerẽꝗ neoptolemũ narrare memento i. illic. aliquando pro ibi. Terẽ. in phor. Dum ſedemus illi interuenit. vide etiam in dictione is.

Ile p ſimplex l ſigt id qd in ſũma pte collatũ eſt in hoĩe ⁊ colum grece dr. vñ colici dolores in craſſioribus inteſtinis.

Ilia oꝝ ſumunt pro ea parte quã greci ab inanitate κενεωνα ⁊ ꝙ flacida ſit ẽt λαγονα vocãt. Celſus li.iiij. Ipſa ilia ĩter coxas ⁊ pubẽ in imo vẽtre poſita ſũt. Lactes ſunt graciliora ĩteſtina: q tria ſũt. Tenue Ieiunũ Piluros. Id qd ieiunũ dr. Uarro ilã ſiue Hirã vocauit. Sꝫ hoc de ilibus interioribus intelligit q ſũt arterie qdã. Ply.lib.xi. Inter eas ⁊ aluũ arterie ad pubẽ tẽdẽtes q ilia appellant. Sꝫ exteriora ilia latius patent. Nã ea pars q maxime reſpiratiõe in lateribus concutitur: hoc noĩe comprehendit. Perſi. Ilia ſubter cecum vulnus habes ſed lato baltheus auro protegit. Et eſt hoc nomen tam ſecunde ꝗ tertie declinationis. Celſus lib.iiij. Deinde ſuper rectum inteſtinũ progreſſa ilijs femine latera ſua conuertit. Iuue. Uis frater ab ipſis ilibus. Ab ilijs klioſus dicitur qui iliorũ dolore laborat que a grecis lagononponon qui eſt alius: ꝗ laterum hoc eſt pleuritus.

Ilia. e. dicta eſt Romuli ⁊ Remi mater.

Ila ab Ina fit quo nomine vt eſt apud Feſtuꝫ tenuiſſima pars rei ſiue pellicula ſignificatur. Uarr. ſcribit ilam eſſe farciminis genus ab ilo dicta. i. minima.

Ileos grece ειλεος morbus gracilioris inteſtini. Unde Ileoſi qui laborant eo morbo.

Iliũ regia priami fuit q a Troia a noĩe regiõis mĩoris aſie cognoĩata ab Ilo Troi regis filio. Dcã e ẽt Ilios. Oui.li.iiij.me. Poſtꝗ alta cremata e ilios ⁊ danaas pauert pgama flãmas

Ilias. adis Homeri opus clariſſimũ. Iliade Troiani dñr.

Iliacus.a.um.pen.cor. qd eſt ex Ilio. ⁊ pprie Iliacus qui in ilio natus eſt. Ilienſis q alibi ortus in Ilio negociatur. Et Iliacus qui ex ilijs laborat: qui ⁊ílioſus vocatur.

Ilione nomen proprium filie Priami.

Ilioneus nomen propriũ viri troiani apud Uirgilium.

Illex generis cõis qui ſine lege vel extra legem viuit. Plau.in perſa. Impure inhoneſte viuit illex.

Ilex ilicis per ſimplex l ⁊ generis femini. arboris genus. Uirg. Talis erat ſpecies auri frondentis opaca ilice ſic leui crepitabat bractea vento.

Iliceus.a.um. quod eſt materiatum ex ilice. Sta.lib.vj.the. Orniꝗ iliceeꝗ trabes metuendaꝗ ſucco.

Iligneus: ſiue ilignus.a.um. idem quod iliceus. Teren. in adel. Lectulos ilignis pedibus faciundos.

Iliberis ciuitas prouincie narbonenſis vt Ply. ⁊ Pompo. ſcribunt. Hanc quidam eſſe aiunt que nunc granata dicitur lõge clariſſima vrbium occidentis erepta nouiter mauritanis regibus auſpicijs regum hiſpanie.

Illatebro as.pe.cor. quaſi intus abſcondo. Cecil. Arma pleriꝗ abijciunt atqꝫ inermes illatebrant ſeſe.

Illetabile quod non eſt letum Uirg.lib.iij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN